

ბაზეთი ღირს	
თავე	მან. კ.
12	10
11	9
40	8
9	7
8	6
7	5

1877—1891

ივერიე

1877—1891

Русское слово, часть вторая, რომელიც შეიცავს საეთხე წიგნსა და მატებათა განყოფილებით, დაბეჭდა მთავრად გამოცემით (вторым изданием). ეს გამოცემა ბევრად შეესაბამება წინააღმდეგ და შეესაბამება ახალი სურათებით. იკრება 200 გვერდსა და ღირს ორი აბანი. ვინც წაიღეს ფულზედ იყიდის არა ნაკლებ ოცდაათის კალოსს, წინა დეიშობა კი კაპიკად. ისევედა ტყუილად არა გრძობის და წინა-კითხვის საზოგადოების მალაზიში, ქუთაისში—წერეთლის მალაზიში და სხვაგანაც.

ამეც ისევედა პირველი ნაწილი Русское Слово-სი, ფსი ექვსი წიგნი და Руководство для учителей въ Русскому слову, ფსი 50 კაპ.

(5-2)

სასალონო თეატრი

ოლგას ქუჩაზედ, სამხარეო ფოსტის გვერდით, მეტურნოთების მამულში, ძირის, 6 იანვარი, 6 საათსა, პირველ დრამატულ დასის არტისტებისაგან წარმოდგენილი იქნება:

ორღანო და ლეკვი

კომედ. 3 მოქ. დ. ერისთვისა

კოლოქროპის წინააღმდეგ

ვოლ. 1 მოქ.

მონაწილეობას მიიღებენ: ჟ. დიდაგულიძის, მისანროვის, იოსელიანის, ტფიშელის; ბ. ნებერიძე, გამყრელიძე, ახაძე, გოშაძე და სხვ.

დღევანდელი პირველი: 1 რიცხვ 1 მ. 50 კ., მეორე—1 მან. 20 კაპ., მე-3 4, 5, 6, 7, 8—1 მან. 10, 11—75 კაპ., მე-12, 13, 14—50 კაპ., მე-15, 16, 17—40 კაპ., დანარჩენი 30 კაპ. გვერდები: 1, 2, 3, 4, 5, 6 რიცხვები—20 კაპ., 7, 8, რიცხვ 15 კაპ. დანარჩენები—10 კაპ.

გამეც და რეცისორი დ. ნიშნისძე.

კვირას, იანვრის 6ს, 1891 წ. ტყუილისწინააღმდეგობის დანიშნულია

ბალი

ტფილისის სოციალ-დემოკრატიული სასწავლებლის სასარგებლოდ, ბალი დაიწყება იანვრის 9 საათზედ. ფსი საღვთისა 2 მანათი.

ქალის შეუძლიან გულ ამოუტყუილის კატეგორიულ მომხრეებზედ. ბილეთები ისევედა „გურჯაანის“ შეიკრათ.

ტფილისი, 5 იანვარი

ერთმა წყვილიდან კიდევ ისე ჩანს ევროპაში, რომ თითო და ზარბაზნი არ გვაგრძნობს, ეუბნებარის სრულად და ტყუილის წუ-

ფელეტონი

საბაბლოლო მილოცა

მედიანს და დარბს, დღეს და პატარას—
 უკლავს უკუვრეუბ ბუნებებს წელს: საკეთილეს, ნათლად იარბს, ამორდნის წყვადის, გზის მატოურს, სწავლას.
 მედიანს ამას ვთხოვ, რომ თვისი ბული
 მშვიდ-მშვიდკლავს უსჯელ უსჯელს, —
 ან ეს მანებ ქნას: ბორბოტისაგანათ
 წყვადის შექნას არ დაუშვლოს.
 ვინც თვისი სიამდობის ამოდ ჭფანტავს,
 არ იფის—რამა დასარობს ფული,
 ასსოვლეს, რომი სიმძლილო გვლავს
 ათასგან ჭეჭუნის შევიდა ერთგული.
 დარბა მარად მსწავლდ იყოს, მედიანს,
 არ დაუშვლოს შუა ბუნსა ჭედა;
 რად უნდა უმბრუნეს, იმედას ნუ ჭეჭანავს,
 და გადმოხვლავს მას შემოქმედია.

ზუნს არ შეურყევეთ ევროპის ხანდაზმების მეუღრო და მშვიდი ცხოვრება. არც ერთი ერთი განათლებული ევროპის არ დაწიოკებულ მკაცრის ომის მტარვალია, მამას არ შეჭმეტეპია და სისხლი ტყუილ-უბრალოდ და უსაგნოდ არ დადგროვს. განათლებულის კაცის სისხლს არ გაუპოხინებთ ევროპის ნიდავი. უკვე იქვე ისე უნდა ჩაითვალოს სასიკეთული და სასისხრული დროს ნიშნად.

ევროპის სხვადასხვა ერის პოლიტიკის მეთაური და სახელმწიფო კაცნი დიდ ცვაღს და ბეჯითობაში იყვნენ, რომ უკვე იტყვიანილი დავიდანება და გამწვავებული ურთიერთობა მშვიდობით გეოთვენიანა. პორტუგალიასა და

ამროპის შრომით რსაც შეაქნეს, ის შეეჯდა მის ცოლს, მის შვილს; ტყუილად უთხოვს, გულსხვად-დარბავს სხვას არას შექნეს—მისილად სამშვილს.

ვინც უფროსად, მარბნებლავს, განცხ ნასწავლად და გამოცდილია, —
 თვის სილექციითან, თავის უფროსთან სკვლით და გულათ იყოს კეთილი.
 ნასწავლავს თავისი ცოდნა და სწავლას ხალხის სილექციად-კი არ იმხროს, ამბედა, რად აქვს, რად შეიძინოს, ხალხს მისამარს, იგი ახაროს.

უკლავს მოკლეთ თვლი წარსულ წელს, რაც ცოლი მჭეხით, გამოთავლეთ, და აწ ცოლს გულად ნუ გატყუებთ, გადასლიდეთ, გამოიგვალეთ!
 ვისაც სურს თვისი მარად მარბლად, მატოსანსი, კეთილია, წრფელია, ამისთვის უკლავს წიგნს ცრფელთ დენით, რომ გაუთავოს მრავალი წელი.

1 მან. 1891 წ. ქუთაისი

ინგლისის შორის ატმოსფერო უთანხმოება მოარბებით გათვალა და ომი აიცილეს თავიდან. ასევე მშვიდობით გაათავეს დიდი ხნის აჯალბებული ნიუგუ-რუდენდის გუნდულის გამო ინგლისსა და საფრანგეთსა. უფრო მრავალი - მნიშვნელოვანი იყო მორბევა ინგლისსა და გერმანიას შორის, ამ ომის მძლავრება სხველმწიფობა უომრად და უღავიდანობად გიოყვეს აფრიკის ერთი მხარე და აბით შეუქმდებელ ჰევეს სამედიცინო-დაც ომი, რომელიც, უეჭველია, დიდად საზარალი და დამძუჭველი ექნებოდა მთელის კაცობრიობისათვის.

ერთის სიტყვით, მომეტეპულ დაწილს პოლიტიკის მეთაურთა და მრავალს წარჩინებულს საზოგადო მოღვაწეთა პირზედ სულ მშვიდობა და სათანება ეყრთ და თითუ-ზარბზენისეერ არივინ გაი-უბრებოდა, თუშეკი ამევე დროს ევროპის უმთავრესნი სახელმწიფოანი ხარჯს არ ერთდებოდნენ ჯარების უკეთესად მოწყობისა და გაუმჯობესებისათვის. ძველი წყვილია დასრულდა და ახალი დაიწყო საერთო მშვიდობიანობის სურვილითა და ნიტრისა. რთავსაც საფრანგეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტს სადი-გარბონს სადილომატო კორპუსში მიუღო. ეს ახალი წყვილიც, მან საქვენიად დიდად სიხარული, რომ წილსაც მშვიდობიანობა არ დიარდა და მიხედ უნდა ვიქნათ, შემდეგედაც არ დაირდებოდა.

რავი-და ომის მიში და ფიქრი არავის ჰქონდა, რაკ და არავან მოვლოდად მტრის მოულოდნელითა თვის დასხნა, უეჭველია, უკვე განათლებულ სახელმწიფოს ძალდაღმუნებულ საქმეებს უნდა მოხმარებოდა. ასეც მოხდა, ამ მხრივ

პაზიკას თაბ-ბადასაბალი

I

დაბადებულან ერთი ცული ხასითი დაშედა მის ხასითი დღესაც ეერ მომიშორება. რა კაციც არ მომეწონება, იმისთან განაჯობაბე მეზობელა და პურის ჰქნა, მუდად კარგი რეობაზედ, რომელითაც ჩემი ზენე და ხასითი უმრდლ იკოდნენ და მეც უკლავებო ენდობოლი. რასაკერა-ეცლია, ჩემისთანა ხასითის კაცს ცოლიდენი ამპარტანებოდა ექნებოდა. ჩემმა მეგობრებმა იცოდნენ ჩემი ხასითი და ჩემსამპარტანობასაც იტანდნენ. ამის გამო მეც რაც მქონდა, იმითივს აბა მომუდარა, ან რა უნდა მქონოდა ისეთი? ფული არა მქონდა, რომ იმითთვის შემწებოდა ვაჭარებულსა მანახლებით, რომი მშველოდნენ. მე ერთი ისეთი საფრეც მქონდა, რომელიც ყველასთვის საკურო იყო, და ჩემი მეგობრებუ იბით

თავი ირინა გერმანიამ. ჰქვიანამ, ახალგაზრდა გერმანიის იმეოტარება ვიღველამა მეორედ სჯაროდ გამაჯობადა, რომ მანარქი მოვადგა შეიტყოს, სათავნ უცვის ერის მარფი და მ.ჯ., მიუხედავს სულს ვითარებას ერს, ჩაკვიდას მერე მგრად ხელი და, როგორც მარჯვ და წინ-დახედული სარდალი, გაუძვეს წინ პროგრესისა და განვიარების გზაზედა. ამისათვის ვიღველამ მეორედ განსაყუტრების ურადებას იქცევეს მინარე საქმეებს, სცდილობს უება-რი წამალი დასდოს გამწვავებულ და მტრად გაჭირვებულ საქმეს ქარბნებში მოქმედებას, უცვლილს ფერი სწავლა-განათლების საქმეს, რომ იგი დროს შესაფერი იყოს და არა მეტზარცხვით მიკოწიწებულ ერთს ტანზედა. რამენადა გუბარბადება ტბილი იმე-დები იმეგეტრის, ამას, რასაკერა-ეცლია, დრო და მომავალი გვიჩვენებს, მხოლოდ პოლიტიკისა და უცხო ცხოვრების მეთადეუერე მოვალეა აღნიშნოს ეს გარემოება და თვისი საზღვარი მიუწყოს. თვით ესავედ იმნები ჩნდა, რომ დიდი ერთ გერმანიის ერის ცხოვრებაში მოქალაქეთა თვისი უფლებების შეღვევასა და პიროვნების დამცირებას ისეთი დიდადობა ადარებდნენ, როგორც ჰქონდა თ. ბის-მარგის დროს. ვიღველამ მეორედ ადარ ისტრვა ვიხანებოდა თ. ბის-მარგისგან შემოდებულის განსაკუთრებულის განათებისა სოციალისტების წინააღმდეგ და სრულიად მოსკო ეს განათება. წარსულის წლის პირველ ოქტომბერი-დამ მანამდე დეცინიან მუბა ხალხის მომხრე სოციალისტების სრული მოქალაქობრივი უფლება მონიავს და გულ-დაწყურებით შეუდგნენ თვითნათ დასის განმტყვე-

სარგვლობდნენ. ეს საფრეც სიტყვა იყო.
 მართალია, ძვირფასის ნივთების გამოდევნა არ ცეცხე, მაგრამ არც ისე იყვნენ ისე მდიდრები, რომ ის ნივთები ეყრდნო: რაც აღნადა, ის ჩალანა, რომ ვაგეოპიანთა. უფრო-დით საზარლად ჩემი მჭევრმეტყველობა და პოლიტიკის საცოლინ გვერდობა, რომელსაშედა მე ამომარჩევდნენ ხალხში. ბაზუსის თაყვანი-მეც მელი არ ვიყვი და არც ავირ რი-ჯად ეფურობოლი ღვირის, მაგრამ ჩემი მეგობრები მეზენებოდნენ, შენ საღვთებოლო სიტყვი და ჩემი-კ-ღვირის შექნებოდა, ჩემს დღეში არ და-მეიწყებდა ერთი შემთხვევა, რომელიც მოხდა ჩემსა და ჩემ მეგობრებს შორის.
 ერთს დღეს ლუქანში ვისხვით და ვლინობოლი იყე, როგორც მოკ-გონდებით ჩემი „ქალაქის ბიქის“ ლიბნი. ჩვეულებრივ მე ვიყვი იმეთი თახდა. რამდენსამე საღვთებო-ლოს შედგედიდებ ჰეა და დიდი-ლოს იყო, და ჩემი მეგობრებუ იბით

გაზეთის დასაყვებად და ყველა განხილვებთან დასაყვებად უნდა მივხაროდნო: თვითონ რედაქციას ვეკო, ბეჭდვას ქნა, . გარანტიის ძველის მარბარი, ავი. გრუბისის სახელს. წინა-კითხვის განაყოფილებულ საზოგადოების განცდილობის სათავად-საზოგადოების სახელს-სასაზღვრის ქნაზედ.
 ფსი განხილვების: ჩვეულებრივი სტრუქტორი რედაქტორი.

ბასა და საწავდების მიღწევას, ესე იგი, მუშა ხალხის ყოვალ-ცნობარების უკეთ მოწყობას, ასე რომ მათგან სახელმწიფოს წეს-წყობილების დარღვევა ფიქრადც არავის მოსდის.
 მართალია, წარსულმა წყლმა მშვიდად და წინადად ჩიარა, ბევრი დავიდანება ზავით გითავდა და თითუ-იარბადის ხმარება საჭირო არა იყოფილა, მაგრამ ეს იმასა არა მოსდის, რომ მომავალი საზოგადოება გვერდებს აცვლებული მანვიდის ხმარება. ევროპაში კიდევ დანარ ბევრი დასრულებული საქმე, რომლის ასე თუ ისე გათავებასაც შეიძლება, კაცს იარბად ამ-მარბინოს. ვაკისწინათ თუნდა ჩე-ბია, ირდანიდა, ბილგარია და ოსმალეთის სომხეთი. ჩსქვის ისე გათავებადნენ ავსტრიისში, რომ და-ინებით თხოვლოდნენ იმისთანავე აცვლობას; რომ რთავს ბქს მი-ნტევილი ვენციისა, და ავსტრიის იმეოტარობის ძალას ატანენ, ვინ-და თუ არა, წამად ვიჩნსლავის გვირგვინი დიდად ითავბო და მით დავიგებოტყვი, რომ ჩვენ ჩე-ბებისთვისაც ისეთივე მეფე ხარო, როგორც ავსტრიის გერმანელები და ვენცებისსაო. ირდანიდა-ბი ხმა უფრო გამწვავა საქმე-სახელოვანი პარნელი, მეთაური ირდანიდის საერთო დას-სა, და-ბის იძულებული გზაჯეს, უბრა-ლო შემთხვევის გამო, თავი და-ნებობს მეთაურობას დასისას და ჩამოცვლილს თავის საყვარელ საქმეს. ამ უსიამოვნო ისტორიამ გა-მოიწერა შენება და უთანხმოება ერთობით ძლიერ ირდანიდის სა-ერთო დასისა, გულდასტურებ ნაწ-ქური დანარ მარნისის სტეკედიით და მოიფხოვა რომის მუდამ-და-გა-მოფხოვოს მეთაურობას, რადგან მისი შექნარება უკვედა შეუ-

— ბიქებო, ეს ღმერთმა აღდგო-მელის ღობის თე-მეტო!
 ამ სიტყვების გათავება იყო და ჩემის მეგობრების საშინელი სიტყვი. მე გამიკვირდა ამ სიონა საქციელი, კი-ბა ხელში ვამბეშოდა და ჩემი მე-გობრებს ვაგვირეველო დღეებოც ექვი-რა. რომ ვერ იქნა და ვერ დაიქირეს სიტყვი, მეც წამქდა იმით სიტყვი-ზედ სიტყვი. ისინი მზავდ ირდანი-დენ, რომ ჩემი სიტყვა მასობაში ევრონათ, და მეც იმზედ ვამეკონა, რომ ვერ მხვდნენ ჩემს სიტყვას. მე-რე რა-ბუნდ იყო სიტყვი შევიგარ-ე, მაგრამ ჩემი მეგობრებ-კი ისეც იცოდნდნენ. როგორც იქნა, ჩემმა მე-გობრებმა შესწავლეს სიტყვი, რომ დღესაც დამწარდნენ, ენამა მათგან-მა მოხრა:
 — კაცი, ეს რა გვიყავი? რაც ევაბოდა და ცივით, ამ სიტყვას სულ სტეკეტიდნენ ამოგვიდნენ, თარჯიმან-ში შენი უნდა იყოს ეს დღეებოც-ლი ჩემმა სადლი. ღობის თავი რა ხასხნებელია, რომ საღვთებოლო-

სახელმწიფო

(გადასაღებო წყარო-წასაღებო ამბავი)

ის იყო მეცხრე საათის განგაში და...
ქრის, რომ ვინაის ხეივანე რივი...
სი შეყვარა ერთმანეთი. ერთი მსკო...

მოგადავარ, მომისარან,
თან მოპაქს გოზინა...
ფილი, ფილიაჟა აგარგისი...

განსაგებ, მასს ავიშლი,
ყუადვარ ვასაქუნებ,
მეჭრეუკს მოგაქვარ, მოგაქუნს...

წავსვლად მავაქვან მწვერვალს,
წავსვლი არ დაგაქვინებ,
თქმისა და ანკუთხისა...

ჭარის წისკლალებს აკაგებ,

ლილდები, განა ღღ-მამა ცო-
სხალი გუყვ?

— ე, შეილო, იმითი სფულაები
და ჩვენი სამოკუთ ხომ იქ არი. აქ
მომიყუა და ისე აქა თვისი სამშო...

— აი, შეილო, თუ გინდ ჩვენ შე-
ლაღვის სახელები გინახეს, თუ გინდ
იქეთური სახლები. ჩალით დაწბურული...

გაბრუნებ, ვაჭრიალებ,
ქვეყნის აკლად, ვაჭრისა,
გაბალებ, ვაჭრიალებ...

იმედს ბეგის მავრე საქმისა,
შეშინების მიაჯავს გავსენ,
გაბარება და ექვლას...

— თუ მაგ საკლდით მოღობარ, ახა-
ლი არა მოგეცინა რა. ზედდ გეტ-
ყობა, რომ გინდა და ღაპარაკის მერე...

— როგორ არ ეცნობ, ვერაზაში
ეყავი, თორმეტი დღე მოგვიგარ
იქლად, მაგრამ დღის გაუცოცხებ...

და თვისა და სტროდა, — ნეტავი ერთი
და ენახა და მერე თუ გინდ მო-
ექვან...!

— წასქდა მამიქმს სიცილი იმ ჩემს
მეგობრებსაღი და ვეღარ დამაზარა...

— იმე, რა ვაკიბებ?
— ის უთქვამს იმ მამსაქანებულს,
რომ ღორის თავი ხალხზე დადეს...

ბილონის გოლორის აწმენის დო-
საიეთ არეულ-დარეულს, კუკუც გო-
სრულებით და ენაცა, შური და...

— დიდა, დიდა, ფშაური წისკი-
ლოვითი-კი არხუნებ... საქმე თქვი,
სტეფი, თორემ სიტყვაში მტკიცე ვერ...

— ე, მახტო, რა ხეშა რა ჰყო-
ფილარ! მაგდენი ხანი იცოცხლე
და აქმდე ვერ ვაგებ, რომ ახრი ვერ...

რაღ ეხლა მაქვს, მამაშელობის ბიოთ
გაღაღადებ და ერთი კარგად გამო-
ვლენდებოდი. მაშინ-კი რაც პირზედ...

— მამა, ჩვენც წავიყვიანე სავარე-
ჯოში, ჩვენც გვაჩვენე და დილდე
დასაც ერთხელ კიდევ ახერხე სავა...

— კარგი, შეილო, რაკი ვერ გუ-
ლითა გსურთ, წავიყვიანთ თქვენც
და დილდესაც.
გიორგობისთვე იყო. დილით აღ-

იკოლე, ბეგრი კოკა წყალი ჩაივლის,
ბეგრი უდანაშაულო და უბრალო
სისხლი დილეგება, ბეგრი ვაგამი...

— თუდა გითხრა, რომ ამ ქვეყ-
ნაში ორი დღე-ქალია — ტუღილი
და ქეთილი. ორივეს თავთავი სე-

— მიხედვი ჩემს კუთხულს, მოსუ-
ლა. მეც მავს არ გირაკუნებოდა
აქმდე მაგ გამოუჩინებულს თვინში...

— მიხედვი ჩემს კუთხულს, მოსუ-
ლა. მეც მავს არ გირაკუნებოდა
აქმდე მაგ გამოუჩინებულს თვინში...

შობლო მხარის ერთი კიდევ პნა-
ხედა. მზადხას რომ მოგჩიოთ, გა-
ველდებოთ სავარეჯოს გზას.

წარმოადგინეთ სინარული იმის შუა-
ლებსა, რომელთაც ცოცხალი წელიწად-
ი და ქალი გაუთხოვებით და თვალთ...

სიამ ტაშა დეუქად და ეწას დე-
ძახებ, თუ არა-და, წინ წყალი და
უყან — მეწყერი. გვეხნები, ეს საუ-

მოგადავარ სხადი წელი,
მეყლის ბადალო და მსესესა,
მასათი ურკულ მეგანარა...

ვიღახარეკე მარჯალსა,
თქვეფ გოტყუანებო ბეყნასო,
შაბარეს გეტყუთი საის ფერს...

— ამ მოსის ვიტყვი, ამ მოსისა,
მეპარებო-ვაჭრებო,
უღანოდა რუბებს დაგებრე...

საქმეს არ მომეტანდა,
სასეკე არ მომეტანდა,
სასეკე არ მომეტანდა...

— ივკე ვაჭარს, ივკე!
ჩემი სულ არ უნდა:
წელი და დღითა ასე ცვლად...

დაბაღ სოფელი

(მოწერილი ამბავი)

სოფ. ქაშისხეში, 29 დეკემბერი.
გონზედ მოღის იმ ცოლა კეთისხეში
აქმდე თითქოს კარგს და ავს ევრ...

მე, მაშინვე ვაქციოდა ხოლმე შიო-
ხეთან და გვეტოვოდა, სავარეჯოს
წმინდა გიორგისაგან არსო. ჩვენც...

(დასასრული ეჭება)

ჩემი სარჯით

ვიხსენებ ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს...

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...

მადარს საქმეებს განსწორებენ და სხვა...

ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...

დეკემბერი

30 იანვარი. სან მან. 30 იანვარი. სან მან.

Table with 4 columns: Name, Amount, and other details. Includes entries like 'ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...'.

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...

მადარს საქმეებს განსწორებენ და სხვა...

ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...

ჩემი სარჯით. ვიხსენებ ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს...

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...

მადარს საქმეებს განსწორებენ და სხვა...

ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...

ჩემი სარჯით. ვიხსენებ ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს...

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...

მადარს საქმეებს განსწორებენ და სხვა...

ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...

ჩემი სარჯით. ვიხსენებ ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს...

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...

მადარს საქმეებს განსწორებენ და სხვა...

ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...

ჩემი სარჯით. ვიხსენებ ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს...

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...

მადარს საქმეებს განსწორებენ და სხვა...

ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...

ჩემი სარჯით. ვიხსენებ ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს...

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...

მადარს საქმეებს განსწორებენ და სხვა...

ს. ბუტყორდის ბიძგის ტფილისის...

ჩემი სარჯით. ვიხსენებ ჩემს მამულს და ბუნებრივად დაბრუნდებიან ჩემს მამულს...

ხალხს სულ ყოველ-წლივით რასაც ვაქვით...